

Številka 7, september 1973

Pogovor s člani

Poletje je bil verjetno čas, ko se je večina nas vsaj malo sprostila in tudi deloma pozabila na svoje kakteje. Sicer pa velja pravilo, da je treba stvari, ki so nam pri srcu, vsaj krajši čas opustiti, da se nam kasneje še bolj priljubijo. Morda je to veljalo tudi za naše kaktuse, morda pa je veljalo tudi za vaše prijatelje, znance.

Predsednik

Engelbert Novak

Mammillaria mollendorffiana

To vrsto so sprva zamenjali z *M. wiesingeri*, vendar se od te znatno razlikuje. Prvi jo je točneje opisal 1948 Shurly. Craig, in po njem tudi Backeberg jo uvršča med neklasificirane vrste:

sekcija 3: *Hydrochyklus* (to je z vodenim sokom)

podsekcija 1: *Parviflorea* (rastline te podsekcije imajo majhne cvetove)

vrsta 1: *Rectispinae* (to je z ravnimi bodicami)

podvrsta 5: *Heteroclora* (to je z bodicami različnih barv).

Domovina te kakteje je v Mehiki, država Hidalgo, to je približno med 20 in 22 severne širine. Nadmorska višina je večinoma med 1.500 do 3.000 m, prevladuje visoko-savanska klima, za katere so značilne suhe zime, poleti v povprečju 22 °C in pozimi ne manj od 6 °C. Poleti so često padavine. Uspeva posamezno, je kroglasta do cilindrična z nekoliko poglobljenim vrhom, je temno zelene barve, premera do 6 cm, sok je voden. Bradavice so skoraj cilindrične, le zgoraj so nekoliko zožene. Sedeži bodic so majhni in sprva poraščeni s svetlo rumeno volno. Pogloblitve med bradavicami so precej volnate, kasneje ščetinaste. Obrobnih bodic je 24 do 28 in so bele barve dolge od 4 do 5 mm. Razporejene so horizontalno kot žarki, vendar neenakomerno, zgoraj so včasih krajše, stranske so v šopih. Srednjih bodic je 6, včasih le 4, če jih je 6 so razporejene enakomerno v žarkih, sicer se med seboj križajo. Srednje bodice so trde kot igle, so svetlo rjave z rdečo konico, kasneje postanejo skoraj bele, dolge so 6 do 14 mm. Cvetovi so zvončasti, dolgi so 1 cm in široki 8 mm, spodnji del cveta je skoraj bel, zgornji pa rdeč. Prašniki so prav tako rdeči, prašnica pa bela. Cvetni vrat je dolg 8 mm, spodaj je rumeno zelen, v sredini je bel, zgoraj pa rdeč. Sadež je dolg 14 in debel 5 mm, je svetleče rdeč. Semena so rumeno - rjava in sorazmerno velika.

Vzgoja te lepe in sorazmerno velike mamilarije ni težka iz semena, ki ga dobimo pri specializiranih trgovcih (De Herdt, Uhlig, Andreae, Van Dookelar in drugi). Pri teh lahko dobimo tudi rastline. Uspeva dobro v ilovnato peščeni zemlji, to je približno enaki deli peska, ilovnate zemlje in listavke.

V domovini uspeva v apnenčastih tleh, zato priporočamo za rastline in sejančke zmes 2/3 kremenčevega in 1/3 apnenčevega peska. Poleti sončno, na zunanji okenski polici in redno zalivanje. Pozimi svetlo, temp. najmanj 6 °C, zalivati zelo malo ali nič. Uspeva dobro na svojih koreninah, cepljene rastline niso običajne. Pri nas je še vedno premalo poznana.

Engelbert Novak

Mammillaria klissingiana

Imenovano vrsto je odkril Friedrich Bodecker in jo tudi prvi opisal. Običajno raste posamezno, zelo redko pa se razrašča. Je kroglaste do cilindrične oblike do 9 cm širine in 16 cm višine. Na temenu je zaobljena in rahlo vdrta. Bradavice so zelo čvrste v razmerju 13:21, piramidaste konične oblike, pri vrhu okrogle in do 5 mm dolge. Areole so ovalne, 1 mm velike, pri novi rasti z rahlo rumenkaste volno. Aksile so zelo močno volnate pri cvetni zasnovi, dolžine do 10 mm. Robnih bodic je 30-35, običajno 3-7 mm dolge, pri telesu malo rumenkaste barve, bele in na koncu fino ošpičene. Srednjih bodic je 2 do 4, do 2 mm dolge tenko šilaste in na konici temno rjave barve. Cvetovi so zvončasti, 1 cm dolgi in 8 mm široki. Na spodnji strani cveta zelenkaste barve z rjavo rožnato črto in na zgornji strani cveta blesteče rožnate barve. Cvetni listi so zelo fino zakrivljeni navzdol. Seme je temno rdeče - rjave barve in zelo majhno, 0,5 mm veliko.

Domovina te kakteje je Mehika, država Tomaulipas, raste na pobočju vrha Pena Nevada blizu mesta Ciudad Viktoria. Vzgoja iz semen je sorazmerno lahka, raste dobro v mešanici listovke, ilovnate zemlje, kremenčevega peska, kateri dodamo približno 1/5 dobre šote. Običajno te vrste ne cepimo, ker je precej odporna in zato zelo dobro uspeva v lastnih koreninah. Poleti priporočamo redno zalivanje, pozimi temperaturo 4-6 °C, suho in svetlo mesto. Dobro je, če jo rahlo orosimo enkrat mesečno.

Stane Brlan